

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 martie 2019, în cauza penală în privința lui:

***Bucurosu Maxim Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx,
locuitor în Xxxxx,***

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.04.2018 - 08.12.2018;

Instanța de apel: 14.02.2019 - 14.03.2019;

Instanța de recurs: 05.06.2019 - 03.07.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, din 08 decembrie 2018, Bucurosu Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația mijloacelor bănești pe termen de 3 (trei) ani.

S-a încasat de la Bucurosu Maxim în beneficiul lui Songrov Roman 13 805 (treisprezece mii opt sute cinci) lei, 26 bani cu titlul de prejudiciul material, 5 000 (cinci mii) lei cu titlul de prejudiciul moral și 1 500 (una mie cinci sute) lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică acordată în cadrul procesului penal.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea de la Bucurosu Maxim a sumei de 451 (patru sute cincizeci și unu) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, trecând aceste cheltuieli în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut ca fiind constatat că, în luna aprilie 2016, Bucurosu Maxim, împreună și printr-o înțelegere în prealabil cu o persoană nestabilită în cadrul urmăririi penale, intenționat, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, au obținut încrederea din partea lui Songrov Roman, născut la 10.09.1989, domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx xx, cu care prin telefon au încheiat o înțelegere verbală, conform căreia și-au asumat obligația de a transporta din Lituania, în Republica Moldova și de a înstrăina lui Songrov Roman, automobilul

de model „Mercedes 124” cu prețul stabilit de 1 350 Euro. În realitate neavând intenția de a realiza obligația asumată, sub condiția achitării de către Songrov Roman, a arvunei în sumă de 700 dolari SUA.

La data de 14 aprilie 2016, timpul exact nefiind stabilit, Bucurosu Maxim, în continuarea intenției infracționale, împărțind în prealabil rolurile cu persoana nestabilă, s-a deplasat cu taxiul la locul de muncă a lui Songrov Roman și anume, SRL „Azurcom”, situată în or. Xxxx, str. Xxxxx nr. xx, unde în biroul de serviciu a lui Songrov Roman, intenționat, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a primit de la Songrov Roman, suma de 700 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, la data de 14 aprilie 2016, constituia 13 805 lei, 26 bani. Totodată, neavând intenția de a întoarce lui Songrov Roman suma de 700 dolari SUA și respectiv a executa obligațiile asumate în urma înțelegerii verbale sus menționate, și pentru confirmarea cuvintelor sale, a întocmit și a eliberat lui Songrov Roman, recipisa privind recepționarea sumei arvune, după ce a plecat într-o direcție necunoscută, și până în prezent nu a restituit lui Songrov Roman suma de 700 dolari SUA. Astfel, cauzând acestuia un prejudiciu considerabil în mărime de 700 dolari SUA, ce constituie 13 805 lei 26 bani.

Acțiunile lui Bucurosu Maxim, au fost încadrate în prevederile art. 190 alin. (2) lit. b), c), Cod penal, conform indicțiilor - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic, încheierea acestuia este determinată de comportamentul viclean care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane.*

La data de 26 noiembrie 2018, în conformitate cu art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală, procurorul a modificat învinuirea înaintată inculpatului Bucurosu Maxim, încadrând acțiunile acestuia juridico-penal, în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cauza a fost examinată în prima instanță în lipsa inculpatului Bucurosu Maxim, în conformitate cu art. 321 Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, solicitând casarea acesteia în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie încasate de la Bucurosu Maxim în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în mărime de 451 lei, 75 bani, care au fost suportate de Inspectoratul de Poliție Taraclia, la 12 aprilie 2018, în legătură cu escortarea inculpatului din municipiul Chișinău în Inspectoratul de Poliție Taraclia.

În motivarea apelului s-a invocat că nici la etapa urmăririi penale, nici la etapa examinării cauzei în instanța de judecată, inculpatul nu a recuperat cheltuielile de judecată, or alin. (1) și (3) al art. 229 Cod de procedură penală, stabilește expres că acestea sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Totodată, în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată, nu a fost stabilit că Bucurosu Maxim nu este în stare să achite cheltuielile de judecată, precum și faptul că, încasarea acestora va influența substanțial situația persoanelor aflate la întreținerea lui.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 martie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Colegiul judiciar, examinând materialele dosarului, a ajuns la concluzia că prima instanță corect a stabilit aspectele de fapt și de drept ale cauzei, pronunțându-se corect asupra acțiunilor imputate inculpatului. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe care au fost administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță și care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la soluționarea cerinței procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, Colegiul a considerat că apelul declarat urmează să fie respins, din următoarele considerente.

Foaia de parcurs și raportul inspectorului superior Cara V., întru justificarea cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, nici într-un mod nu demonstrează mărimea cheltuielilor invocate și faptul că acestea au fost suportate anume pentru a-l escorta pe inculpat din municipiul Chișinău în Inspectoratul de Poliția Taraclia, pentru efectuarea acțiunilor procesuale pe cauza penală respectivă. Or, în foaia de parcurs prezentată, sunt indicate mai multe deplasări în diferite date, diferite direcții, inclusiv și în municipiul Chișinău, însă nu este indicat concret cu ce scop au fost efectuate deplasările respective și ce tangență au cu Bucurosu Maxim.

Totodată, raportul întocmit de către inspectorul superior Cara V., în care a comunicat că suma cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu escortarea inculpatului în Inspectoratul de Poliție Taraclia, constituie 451 lei, 75 bani, nu poate fi admis ca probă care demonstrează suma respectivă, deoarece la acest raport nu a fost anexat nici un calcul privind consumul combustibilului, prin care s-ar fi demonstrat că, în legătură cu escortarea inculpatului au fost cheltuite 25 litri de benzină. Totodată, la acest raport nu a fost anexat nici un calcul referitor la prețul achitat pentru combustibilul utilizat în cadrul escortării inculpatului din municipiul Chișinău în Inspectoratul de Poliție Taraclia.

Colegiul a mai reținut netemeinicia cerinței procurorului și prin faptul că inculpatul, la data de 12 aprilie 2018, data escortării din municipiul Chișinău în Inspectoratul de poliție Taraclia, se afla în custodia statului fiind plasat în arest preventiv. Respectiv, este obligația organului de urmărire penală de a întreprinde toate măsurile procesuale privind respectarea dreptului inculpatului la un proces echitabil și necesitatea escortării acestuia în Inspectoratul de poliție Taraclia, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală. Or, Bucurosu Maxim, fiind privat de

libertate, putea fi escortat în Inspectoratul de poliție Târgu Mureș, doar la solicitarea organului de urmărire penală, printr-un act procesual legal și sub escorta respectivă.

Astfel, instanța de apel a considerat că cheltuielile solicitate spre încasare, au fost determinate de necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru efectuarea acțiunilor procesuale în conformitate cu prevederile legislației procesuale, precum și administrării și fixării probatoriului pe cauza penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În recursul său procurorul menționează că soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile judiciare, se face reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune condamnatul responsabil de aceste cheltuieli, și doar dacă acesta nu este în stare, din diferite motive - invaliditate, incapacitate juridică, aceste cheltuieli sunt trecute în contul statului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 451 lei 75 banii, suportate pentru escortarea inculpatului din mun. Chișinău în Inspectoratul de Poliție Târgu Mureș.

La judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare constituie cheltuieli care au fost suportate pentru escortarea inculpatului din mun. Chișinău în Inspectoratul de Poliție Târgu Mureș, care la data escortării, se afla în custodia statului fiind plasat în arest preventiv. Respectiv, este obligația organului de urmărire penală

de a întreprinde toate măsurile procesuale privind respectarea dreptului acestuia la un proces echitabil și necesitatea escortării acestuia în Inspectoratul de poliție Taraclia, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 martie 2019, în cauza penală în privința lui Bucurosu Maxim, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 iulie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun